

Gospel

RIDERS

jäsenlehti 3/2019
moottoripyöräkerho ry

WWW.GOSPELRIDERS.FI

Pääkirjoitus

Juhani Partanen

Evankeliumin asialla

Tämä ajokausi alkaa olla pian päätöksessä. Lehden ilmestyessä vuosikokous ja kiitoskirkko ovat ajokaudesta jäljellä.

Paljon on tapahtumia ollutkin, ja hyvä niin. Eri puolilla Suomea asuvat jäsenemme ovat voineet valita parhaiten aikatauluihinsa soveltuvat tapahtumat ja vain harvoilla on ollut mahdollisuus kiertää ihan kaikissa mukana. Onkohan heitä?

Kuluneena kesänä Seitsemän kaupunkia -tapahtumat ovat tulleet seitsemän vuoden mittaisen urakan, 7xSF-kiertueiden tilalle. Nyt puhutaan Gospel Riders -kerhon ehkäpä omimmasta työstä, evankeliumin eteenpäin viemisestä näiden tapahtumien myötä.

Rippikoululeirivierailut olivat "aikojen alussa" ensimmäinen ulospäin suuntautunut aktiviteetti. Se koettiin luontevaksi tavaksi kristityille motoristeille lähteä kertomaan harrastuksestamme, mutta ennen kaikkea Kristuksesta. Muutoinhan kerhomme on ollut paikka ja tilaisuus viihtyä uskovi- tai etsikkoajassa olevien motoristien kesken. Kerhossamme on myös nähty tärkeäksi ajotaitojen kartuttaminen ennakoivan ajon kursseilla. Mutta yksi olennainen asia on se, että kynnys kerhoon on aina ollut matala – kaikki uskonasioista ja moottoripyöräilyä kiinnostuneet ovat aina olleet tervetulleita

mukaan toimintaamme.

Iso asia oli se, että kerhomme alkoi kasvavassa määrin suuntautua evankeliumin eteenpäinviemiseen. No, onhan meidän porukkaa ollut aina menossa myös maallisiin kokoontumisajoihin, valmiina kohtaamaan toisia motoristeja. Piti vain muistaa, ettei meidän pidä lyödä ketään Raamatulla päähän, vaan pyrkiä osoittamaan omalla käytöksellämme ja elämällämme mitä on olla kristitty motoristi – ja olla valmiina vastaamaan jokaiselle kysyjälle siitä toivosta, mikä meillä on Jeesuksessa Kristuksessa.

Kerhomme ehkäpä paras suola on ollut yhteiskristillisyyden ja toisten toistemme hyväksyminen sellaisina kuin olemme, etsijöinä, armahdettuina syntinä, Jeesuksen omina. Silti tämä monipuolisuus, erilaisuus ja yksilöllisyys, ei aina ole miellyttänyt kaikkia ja luonnollista vaihtuvuutta on ollut, joten väkeä on tullut ja mennyt mitä moninaisimmista syistä. Pian 40 vuotta täyttävän kerhomme aikana tätä väkeä on ollut kerhomme vaikutuspiirissä varovaisenkin arvioni mukaan kymmenen-kaksikymmentä tuhatta.

Gospel Riders -moottoripyöräkerho on mielestäni hyvällä tiellä. Evankeliumin vieminen eteenpäin on erittäin tärkeä osa toimintaamme, tässä on kyse Jeesuk-

sen lähetyksäkäsken noudattamisesta. Kaikkien tekemisemme, mikä palvelee lähetyksäkäsken toteutusta, on oikein ja hyvästä. Siksi meillä on edelleen toiminnassamme rippikouluvierailut, kokoontumisajovierailut (vaikka sitten yksittäisten kerholaisten tekeminä), Seitsemän kaupunkia -tapahtumat, alueiden omat kokoontumiset, ajoretket eri puolilla Suomea ja ulkomaita myöten ja niin edelleen. Aina voi keksiä lisää!

Ulos tien päälle lähtiessämme, tapahtumiin mennessämme, niin matkalla kuin perillä ollessamme, me olemme Jeesuksen lähettämiä. Siksi on oikein ja suotavaa, että kannamme kerholiiviamme aina tien päällä – ja ehkäpä välillä ihan muutenkin! Se herättää moottoripyöräriiden ohella huomiota, ja hyviä keskusteluja voi syntyä aivan yllättävienkin ihmisten kanssa.

Vuosien varrella olen ollut bensa-aseilla ja tienvarsihahiloissa tilanteissa, joissa muut ihmiset ovat tulleet kysymään selkämerkistä, mihin porukkaan kuulun. Ja samanlaisista tapauksista kertovat hyvin monet kerholaiset. Hyvä tilanne aloittaa mielenkiintoinen keskustelu!

Siunausta sinne tien päälle, arkeen ja pyyhään, kaikenlaisiin tapaamisiini!

Juhani Partanen

**Gospel
RIDERS**

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:
Juhani Partanen, Käpykuja 12, 54500 Taavetti
0400-656 084, kj.partanen@pp.inet.fi
juhani.partanen@gospelriders.fi

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Kansikuva: Juhani Partanen

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy joulukuussa 2019. Aineistopäivä on 15.11. 2019. Aineistot toimitettava PeeTeen kautta osoitteella peete.juntumaa@gospelriders.fi. Noudattakaa aikataulua kaikki!

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Matka jatkuu!

Kesän mittaan on ollut paljon hyviä tapahtumia ja kohtaamisia, mutta myös menetyksiä. Kuinka joskus surulliset uutiset kasaantuvatkaan niin. Lyhyen ajan sisään taivaskutsun ovat saaneet kerhoveljemme Tapani pitkään sairastettuaan sekä niin ikään kerhoveljemme Simo traagisesti auton tultua väärällä kaistalla ajo-suuntaa vastaan. Loppukesästä siunattiin viimeiselle matkalleen motoristipastorimme Seikun vaimo, Liisa, yli 60 yhteisen vuoden jälkeen. Omalla kohdallani kesän tummia sävyjä syventää myös, että iäkäs anoppini kutsuttiin Tavaan kotiin, ja sitten vielä eräs ystäväni, työni tukija. Kaikki nämä tapaukset ovat koskettaneet minua ja monia muita syvästi.

Jokaisesta näistä voisi tuoda esiin paljon ajatuksia, mutta pyhähdyn nyt hetkeksi vain yhden ystävämme muiston äärelle. Simo tunnettiin, paitsi sydämellisenä ja avoimena ystävänä, myös liikenneturvallisuuteen vakavasti suhtautuvana taitavana motoristina. Hän johdatti muitakin keskustelemaan ja miettimään, miten omasta ajamisesta voisi

tehdä turvallisempaa. Järjestämässään keskustelutilaisuudessa Simo toi esiin kuolemaan johtaneita onnettomuuksia ja kysyi Liikenneturvan koulutuspaketin mukaisesti: Mitä motoristi olisi voinut tehdä toisin 1) jo paljon ennen matkaan lähtöään 2) matkan aikana ennen vaaratilanteeseen joutumista ja 3) vaaratilanteen havaittuaan.

Jos kerran Simon kaltainen kokenut ja taitava, liikenneturvallisuuteen vakavasti suhtautuva motoristi ei pysty välttämään kohtaloaan, onko sitten turhaa käydä kursseja ja opetella aktiivisesti ajamaan turvallisesti? Jos kerran Simon kaltainen vakaasti Kristukseen turvaava motoristi ei varjellu, onko sitten turhaa rukoilla varjelusta matkoillemme?

Voisin hyvin kuvitella Simon sanovan: "Hei, herätys!" En voi laittaa sanoja Simon suuhun, mutta omasta puolestani sanon: Ei ole aika ruveta elämään pelossa, mutta ei myöskään ole aika laittaa päätä pensaaseen ja kieltäytyä kohtaamasta todellisuutta. On aika tehdä konkreettisia toimia omassa elämässämme.

Meidän jokaisen on mahdollista hankkia taitoja, joita tarvitsemme liikkuaaksemme moottoripyörällä turvallisesti liikenteessä. Meidän jokaisen on mahdollista varmistaa, että suhteemme Jumalaan ja lähimmäisiimme on kunnossa, ja nimeämme on Elämän kirjassa Jeesuksen armon kautta. Jos näissä asioissa koemme epävarmuutta, kannattaa rohkeasti ja sinnikkäästi etsiä vastauksia yhdessä kerhokaverien kanssa. Kerhon vastuuhenkilöt auttavat mielellään.

Luonnossa vuodenajat seuraavat toistaan, ja kesä taipuu hiljalleen antamaan tietä syksylle. Asfaltti on yhä useammin märkänä, illat pimenevät, ja pian alkaa lehtiäkin olla tien pinnassa. Merinoviilla ja mikrofleecellä löytävät tiensä ajopuvun alle, ja kahvanlämmittimet ovat päällä yhä useammin. Viilenevässä syksyssä ajamisessa on oma jäljittelemätön tunnelmansa. Ajetaan maltilla, ajetaan yhdessä, ja ainakin tavataan viimeistään perillä!

Mika

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Puheenjohtajan palsta
- 3 Sisällysluettelo
- 3 Tapahtumakalenteri
- 4-6 Seitsemän kaupunkia -tapahtumarsarja alkoi: Kemissä, sivut 4-5
Torniossa ja Haaparannalla, sivut 5-6
- 7 Kiihtelysvaaran motoristikirkko
- 8-9 MOJ-meeting 2019 Vuokatissa ja mukava yllätys
- 10-11 Evankeliointia Imatranajossa
- 12 Aluevastaavan esittely: Minna Järvinen, Satakunta
- 13 Minä ja pyöräni: Vesa Vilko ja Kawasaki ZZR 1400
- 14 Tapani Norrbacka on poissa
- 15 Simo Jalavan muistolle
- 15 Pastorin palsta

Tapahtumakalenteri 2019

6.-8.9. Naisten Pystymettän 10-vuotis juhlahokoon tuminen Kouvolan Suvirannassa. Miss GR-juhlaa lauantaina 7.9. Lisätietoja sivu 6.

14.-15.9. syyskokous ja kiitoskirkko Tuusniemellä, kristillisessä toimintakeskus

Hupelissa:
la 14.9. klo 15 syyskokous
su 15.9. klo 10 kiitoskirkko
ks. tarkemmin sivu

17.9. Nylon Bull - Härkätieajo Hämeenlinna-Turku alkaen klo 9. Lisätietoja Kari Laiholta, 040-196 1218

29.9. Perheiden päivä Lahden Launeen kirkolla kl 10-13, GR kutsuttu mukaan

Lue lisää:
www.gospelriders.fi

Toivo Yrjölä 80 v

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry lämpimästi onnittelee aktiivista, monitoimista ja monessa tärkeässä tehtävässä toimintaa jäsentämme. Toivotamme Sinulle taivaan Isän runsasta siunausta ja vielä paljon onnellisia hetkiä harrastuksemme parissa sekä turvallisia kilometrejä tien päällä!

Iltapäivän tilaisuuteen kokoontui suuri määrä motoristeja ja muuta väkeä.

Ensimmäinen Seitsemän kaupunkia -tapahtuma toteutettiin Järvenpäässä

Juhannuksen jälkeisenä viikonloppuna oli sutinaa Järvenpäässä. Puistoblues soi kaupungissa, mutta Rantapuistossa soi myös gospel. Gospel Riders -kerho oli siirtynyt 7xSF:n jälkeiseen aikaan, ja käsillä oli ensimmäinen Seitsemän kaupunkia -tapahtuma.

- Aloite ensimmäisen Seitsemän kaupunkia -tapahtuman toteuttamisesta Järvenpäässä tuli järvenpääläisiltä itseltään, seurakunnilta. Tällä samalla paikalla

olttiin monena vuonna pitämässä 7xSF-tapahtumia, ja tämä on luonnollinen jatko niille, Seitsemän kaupunkia -idean isä **Reijo Ruotsalainen** kiittää.

Majapaikat ja ruokailut hoiuivat hyvässä yhteistyössä seurakuntien kanssa kuin vanhasta muistista.

Petrattavaakin jäi vielä

Käytännössä homma eteni niin,

että neljä gospelrider-ryhmää partioidi kauppojen edustoilla eri puolilla Järvenpäästä aina Kellokoskea myöten. Musiikin ja keskustelujen kautta kutsuttiin väkeä viikonloppuun tilaisuuksiin. Musiikissa palvelivat muun muassa **Esa Anttila** ja **Minna Ollikainen** sekä **Jukka** ja **Annika Tuomivaara**. Myös evankelioivaa materiaalia jaettiin ihan 7xSF-tyyliin. Hyviä kontakteja syntyi, mutta joissain kohdissa käytännön järjestelyt vielä hieman

ontuivat.

- Hiomista tarvitaan vielä, että tämä sapluuna saadaan toimimaan kunnolla, mutta tämä on vasta alku, Ruotsalainen jatkaa.

Esimerkiksi sähköjen saanti ei onnistunut kaikilla "pelipaikoilla". Se ei kuitenkaan estänyt tavoitteen toteutumista, varsinkin kun sää oli suosiollinen, jopa ihanteellinen, tällaiselle kampanjalle ja telttapahtumalle.

Iltaa kohti lisääntyi sekä moottoripyörien että ihmisten määrä. Illan tilaisuudessa oli telttä täynnä, ja osa istui sen ulkopuolella.

Markku ja Kirsi Hirvasoja kertoivat elävästi ja mielenkiintoisesti elämästään ja uskostaan.

Päättilaisuus Rantapuistossa

Lauantai-iltapäivänä oli Rantapuiston ensimmäinen tilaisuus. Siinä musisoivat veljekset **Aarno** ja **Saul Tiihonen**. Aarnon puoliso **Pirkko** kertoi taustastaan ja siitä, miten löysi Jeesuksen 80-luvun alkupuolella. Väkeä oli mukavasti paikalla jo tässä vaiheessa. Pyöriä nelisenkymmentä ja ihmisiä reilusti enemmän.

Illan tilaisuudessa pääteltä oli kutakuinkin täynnä, ja väkeä istui myös sen ulkopuolelle rahdatuilla penkeillä. Musiikissa oli mainio järvenpääläisbändi Blues Town Lights. Sitä kelpasi kuunnella, ja taisi mennä vähän myös "jalan alle".

Tilaisuuden alkupuolella oli äänessä gospelrider-pariskunta **Markku** ja **Kirsi Hirvasoja**. Molemmilla oli kerrottavana puhutteleva tarina siitä, mitä on elää ilman Jeesusta ja mitä merkitsee, kun Jeesus Kristus saa luvan tarttua stongaan ja alkaa ohjata elämää. Illan puheen piti motoristipastori **Arto Koivukoski**.

Sunnuntaina ohjelmassa oli vielä motoristikirkko Järvenpään kirkossa sekä iltapäivän tilaisuus Rantapuiston teltalla. Siinä palveli musiikissa Chariots Gospelkuoro ja Big Band.

**Teksti ja kuvat:
PeeTee Juntumaa**

Aarno ja Saul Tiihonen lauloivat lauantai-iltapäivän tilaisuudessa.

Iltilaisuus veti runsaasti väkeä Haaparannalla, jonne tapahtumamme laajeni sujuvasti. Vastaanotto kaikissa kolmessa kaupungissa oli oikein hyvä.

Seitsemän kaupungin satoa pohjoisessa:

Kemi-Torniossa syttyi yhteistyön henki

Kun Gospel Riders -motoristit saapuivat Kemi-Tornion Seitsemän kaupungin aluetapahtumaan, monissa paikallisten puheissa muisteltiin noin viiden vuosikymmenen takaista herätyksen aaltoa ja seurakuntien yhteistyön henkeä.

– Jumalalle kiitos, tämä teidän tuoma tapahtuma muistuttaa tuosta vuosikymmenten takaisesta herätyksestä: nyt täällä koetaan jotain samaa. Seurakunnat tekevät yhteistyötä, ihmisiä tulee uskoon. Toivon, että tämä Hengen tuli saa palaa vastakin, sanoi Kemin helluntiseurakunnan vanhimmistoveri **Ossi Karjalainen**.

Siitä todistuksena Tornion luterilainen seurakunta antoi gospelriderien käyttöön tasokkaan leirikeseurakuntansa korvauksetta, ja Tornion ja Kemin helluntiseurakunnat muonittivat meitä tarjoten ruuat ja aamupalat. Kiitos siitä meidän kaikkien mukana olleiden puolesta!

Mutta tärkeintä oli se, että saimme olla yhdessä kertomassa evankeliumin sanomaa Kemissä, Torniossa ja Haaparannan puolella, jonne tapahtuma luontevasti laajeni – ja ainakin muutamat kerholaiset kertoivat saaneensa olla

johdattamassa ihmisiä Jeesuksen luo sekä rukoilemassa heidän puolestaan.

Hienoa oli myös se, että saimme tapahtumaan kumppaniksemme Ichthyksen kymmenhenkisen porukan **Pauli Pyhälän** johdolla.

Tapahtuma laajeni luontevasti Haaparannalle

Kahden kaupungin, tai oikeastaan kolmenkin, evankelointitapahtumamme käynnistyi elokuun toisena perjantaina Kemissä. Gospelriderit pystyttivät telttansa ja musiikkilaitteensa sisäsatamaan, satamakahvila Nuotan kohdalle laiturin nokkaan. Tänä kesänä siinä paikalla on pidetty joka sunnuntai ulkoilmajumalanpalveluksia, kertoi Ossi Karjalainen.

Musiikin palvelutehtävään päätettiin irti **Rolf "Uffe" Lindqvist** & **Botnia Blues**, pariskunta **Esa Anttila** ja **Minna Ollikainen**, **Juha Paronen** sekä kemiläislähtöinen **Jukka Tuomivaara** vaimonsa **Annikan** kanssa. He kaikki esiintyivät vuorotellen ja osittain yhdessä. Sananjulistuksen palvelutehtävässä meiltä olivat muun muassa Sanan ikiliikkuja **Reijo Ruotsalainen**

sekä useita mukana olleita kerholaisia antamassa henkilökohtaisia todistuksia.

Lauantaina vuorossa oli rajan kaksoiskaupunki Tornio-Haaparanta. Iltapäivätilaisuus toteutettiin Suomen puolella rajaa Tornion Victorian torilla eli Rajan kauppakeskuksen piha-alueella. Hyvää musiikkia, sanaa ja tärkeitä kohtaamisia.

Tapahtumamme kanssa samana viikonloppuna Kemissä oli kesätapahtuma Paperiliiton motoristeille, joihin otimme yhteyttä mutta emme onnistuneet saamaan yhteistä tilaisuutta. Sitä oli puhuttu lauantaille illansuuhun, mutta kun se ei toteutunut, koko GR:n porukka suuntasi Haaparannan puolelle kaupunginpuistoon jokivarteen. Sielläkin saimme haaparantalaisilta upean vastaanoton, osin kaksikielisen toteutuksen ja Ichthyksen ruotsalaisveljien ansiosta. Tosin Haaparannalla lähes kaikki osavat tai ymmärtävät suomea.

Sunnuntaina olimme jälleen Kemin sisäsatamassa, jossa toteutimme jumalanpalveluksen. Hyvän vastaanoton myötä innostuimme pitämään vielä jatkotilaisuuden.

jatkuu seuraavalla sivulla

Evankeliumi etenee yhteistyön myötä

Tilaisuuksien jälkeen kävimme läpi porukalla palautekeskustelut, joissa tuotiin esiin kokemuksia ja näkemyksiä sekä rukoilimme paljon. Seurakuntien yhteishenkilönä toiminut Ossi Karjalainen ja Reijo Ruotsalainen iloitsivat molemmat siitä, että tilaisuuksissa tai niiden jälkeen tuli useita ihmisiä uskoon.

- Taivaassa iloitaan jokaisesta kääntyneestä, joka tulee Jeesuksen luokse, Karjalainen ja Ruotsalainen totesivat.

Monenlaisessa lähetystyössä, aina ulkomaita myöten, mukana ollut Karjalainen näki olennaisen tärkeän asian:

- Yhteiskristillisuus on evankelointityössä tärkeä pohja Pyhän Hengen toimia ja evankeliumin eteenpäin viemiseksi, hän sanoi.

Karjalainen itse tunnustautui

Antti-Ilmari Hellström tapasi nuoruudenaikaisen tuttunsa Jukka Tuomivaaran ja tämän Annikan-vaimon Kemissä sisäsatamassa järjestetyssä tilaisuudessa.

1970-luvun lopun herätyksessä uskoontulleeksi ja siitä lähtien evankeliumin asialla olleeksi ja edelleen. Hän tiivisti sanomansa

kehotukseen rukoilla paljon ja Raamatun lukemiseen.

Pohjustuksena taustatyötä

- Nämä Kemi-Tornion tilaisuudet sujuivat todella hyvin, kiitos siitä kaikille yhteistyötahoille ja mukaan tulleille kerholaisille, kiitti Reijo Ruotsalainen.

Hän sanoi Torniossa luontevasti Haaparannan puolelle laajentuneen tapahtuman olleen hengellinen läpimurto, mistä Ossi Kar-

jalainen oli täysin samaa mieltä. Kemissä puolestaan Helluntaiseurakunnan taannoinen 80-vuotisjuhla syytteli evankelointityöhön heidän mukaansa.

- Meillä ovat olleet tosi hyvät suhteet, olen usein ollut Meri-Lapin alueella tapahtumissa mukana. GR:llä ja seurakunnilla ovat olleet hyvät suhteet jo pitempään, 7xSF:n kiertueista alkaen, joissa Pentti Puputti ja Mika Tenetz tekivät hyvää työtä. Ja nyt ennen tämänkesäistä tapahtumaamme kävimme Pena ja minä pohjustamassa näitä tilaisuuksia.

- Uskon, että pitkäjänteinen yhteistyö näkyy evankeliumin viemisessä kaduilla ja aitovierillä, mutta tärkeintä on Jumalan suunnitelma ja teko.

Teksti ja kuvat:
Juhani Partanen

Rune Wallmark tuli Ichthyksen kavereidensa kanssa Kemi-Tornio-Haaparanta-tapahtumaamme. Hän ajoi vuoden 1981 mallisella Honda CB900:lla, joka oli vanhin moottoripyörä reissussa.

Hyvät kokemukset tuovat jatkoa, vuosi 2020 jäänee väliin

Seitsemän kaupunkia -idean isä **Reijo Ruotsalainen**, miten kommentoit tämän kesän kaupunkitapahtumiamme Järvenpäässä ja Kemissä ja Torniossa, mukaan lukien Haaparannan?

- Nämä tapahtumat ovat sujuneet odotusten mukaan. Väkeä on tullut mukaan yli odotuksieni, olen oikein tyytyväinen. Hyvät briiffaukset tapahtumien alla sujuivat odotetusti ja hyvin suunniteltu on myös puoliksi tehty!

- Minulla on edelleen vahva

käsitys siitä, että Jumalalla on tehtävä tälle kerhollemme.

- Ilmapiiiri on ollut erittäin avointa hengelliselle työlle alueilla. Seurakunnilla on suuret mahdollisuudet toimia.

- Edellisten vuosien 7xSF-tapahtumasarja on luonut hyvät pohjat tälle työlle ja seurakuntien yhteistyölle - sehän on myös kerhomme ideologian mukaista.

Entä jatkossa?

- Työ jatkuu! Mutta ensi vuonna (2020) kerhollemme on niin pal-

jon aktiviteetteja, että Seitsemän kaupunkia -tapahtumat jäänee väliin, mutta siitä päättää vuosikokous. 2021 työ jatkuu; missä, riippuu mikä kaupunki kysyy ja miten yhteistyömahdollisuudet aukeavat, Reijo Ruotsalainen sanoo.

Puheenjohtaja **Mika Saarinen** on samaa mieltä ja muistuttaa 2020 tulevista kerhon 40-vuotisjuhlasta, MOJ:sta, Liedon motoristikirkosta ja Israelin matkasta.

Juhani Partanen

Kuva: Julius Pitkäaho

Reijo Ruotsalainen.

Hiiltynyt risti hiljensi motoristit

Jumalanpalvelus on kristitylle pyhä kokemus, riippumatta kirkosta, sen muodosta, paikasta tai vaikka sen raunioista. Kokemuksena Kiihtelysvaaran motoristikirkko kuitenkin oli erikoinen, vaikka olen ollut maakirkoissa avoimen taivaan alla ennenkin. Yhtä kaikki, pyhä sai koskettaa meitä jumalanpalvelukseen tulleita.

GR:n Pohjois-Karjalan alueosasto esitti kutsun meille kristityille motoristeille ja muillekin motoristeille yhdessä Vaara-Karjalan Kiihtelysvaaran seurakunnan kanssa. Aluevastaava **Timo Sund** kertoi ajatuksen motoristikirkosta olleen luonnollinen monestakin syystä; kristitty motoristihan menee luontevasti kirkkoon, mutta Kiihtelysvaarassa yhtenä tärkeänä tekijänä oli seurakunnan kiinteistömestari **Jouni Heiskanen**, Gospel Riderin jäsen ja palaneen kirkon alttaritaulun pelastaja.

Jumalanpalvelukseen saapui motoristeja useita kymmeniä, Gospel Riders -kerhon lisäksi muistakin moottoripyöräkerhoista, Kiihtelysvaaran seurakuntalaisten lisäksi. Pastori **Matti Innasen** toimittaman jumalanpalveluksen saarnan piti kiinteistömestari Jouni Heiskanen – ja hyvän saarnan pitikin. Se kosketti. Messussa ehtoollisavustajana toimi pastori **Hannu Paavola**, ja kanttori **Hanna-Kaisa Laakkosen** johtaman Majatalokuoron laulaessa messulauluja me saimme hiljentyä Herran pyhälle ehtoolliselle. Kirkonmenon uhrilahja eli kolehti kerättiin uuden kirkon rakentamisrahastoon.

Jumalanpalveluksen jälkeen rauniokirkon pihalla tarjoiitiin kirkkokahvit ja halukkaat saivat

Gospel Riders -motoristit polvistuivat ehtoolliselle Kiihtelysvaaran kirkon raunioilla, hiiltyneen ristin juurella.

ostaa grillimakkaraa sekä muutakin evästä. Iltapäivän syrjässä hyvin monet jäivät ravitsemaan itseään fyysisesti, ja vain vähän kirkkokansaa lähti jumalanpalveluksen jälkeen heti pois. Varsinkin motoristeilla oli paljon puhuttavaa keskenään, ja lisää kuultavaakin oli paljon, kun Jouni Heiskanen kertoi kirkosta ja sen historiasta.

Tuntui siltä, että kenelläkään ei ollut kiire pois. Aluevastaava Timo Sund puki asian sanoiksi toteamalla, että tapahtuma oli hyvin onnistunut, kun ihmiset jäivät kiireettömästi keskustelemaan ja silminnähden viihtymään.

- **Oli se** aika hurja kokemus! Sain aamuyöstä kännykkään viestin, että kirkko palaa. Sääntäsin kiireesti paikalle ja pelastin ensimmäiseksi alttaritaulun, ehtoollishepoita ja alttarivaatteita, Jouni Heiskanen kertoo tapahtunutta.

Hänen puheessaan kuuluu suurullisuus tapahtuneesta, mutta myös siitä, että tulipalo osoittautui tuhopoltoksi, jonka paikkakuntalainen ihminen teki.

Kivijalkaansa myöten tuhoutunut kirkko syttyi aamuyöstä 23. syyskuuta viime vuonna. Auto-maattinen palohälytys napsahti päälle noin kymmentä vaille viisi. Jouni Heiskanen kertoi ehtineensä paikalle hyvin nopeasti pelastamaan sen, mitä oli pelastettavissa. Palokunta saapui myös nopeasti paikalle, mutta tuli oli ehtinyt saada niin suuren vallan, että kirkko ei ollut enää pelastettavissa. Tulen leviäminen kellotapuliiin ja viereiseen lämpölaitokseen onnistuttiin

sentään estämään, joten ne saatiin säästettyä.

Kiihtelysvaaran kirkko oli puinen ristikirkko, joka oli rakennettu 1769-1770 kirvesmiesmestari Heikki Hägerin johdolla. Kirkko oli rakennettu hyvin katsotulle paikalle, Kiihtelysvaaran laelle, josta avautui upeat maisemat moneen suuntaan. Motoristikirkon aikana oli hyvä luoda katseensa vaaran laelta kaukaisuuteen ja hiljentyä hiiltyneistä puista tehdyn ristin juurelle.

Teksti ja kuvat:
Juhani Partanen

Lähteet:
Jouni Heiskanen
Vaara-Karjalan seurakunta
YLE-arkisto
Wikipedia

Jouni Heiskanen piti saarnan ja kertoi Kiihtelysvaaran kirkosta.

Martti Pesonen luovutti GR-lipun aluevastaava Timo Sundille.

Tästä eivät maisemat paljon parane! Sunnuntain yhteiskuva otettiin Vuokatinvaaralla, muutaman kilometrin päässä Vuokatinrannan leirikeskuksesta.

MOJ-meeting 2019 valmisteltiin huolella — yllätyksenä oli motoristihäät

Syntysanat tänä kesänä Vuokatinrannassa järjestetyille MOJ-meetingille lausuttiin jo kaksi vuotta sitten. Kalajoen kristillisellä opistolla pidetyssä MOJ-meetingissä pakalla olleet äänestivät vuoden 2019 MOJ:n Kainuun ja Pohjois-Karjalan alueiden yhteistyöprojektiiksi.

Paikkaa valittaessa pallolteltiin monia Kainuun ja Ylä-Karjalan tunnettuja leiri- ja kurssikeskuksia, mutta Vuokatinranta voitti nopeasti ykkösehdokkuuden. Käynti paikan päällä ja sen jälkeinen pohdinta johtivat puheluun, jonka aikana solmittiin sopimus Vuokatinrannan käytöstä MOJ:n tukikohtana. Ratkaisu edellytti perinteisen avioliittoleirin siirtoa viikolla eteenpäin, mutta koska siitä oli ollut jo aiemmin puhetta asianosaisten kesken, varauksemme tuli juuri passeliin aikaan.

Kaikessa rauhassa

Valmisteluissa ei suuremmin stressattu. Ensimmäinen tarkempi tiedusteluretki tehtiin jo syyskuun alkupäivinä 2017. Jostain kumman syystä osa retkueesta seikkaili paikalle pitkin Suomen soraista itärajaa ja yhytti tiedustelujoukkueen kestopäällysteitä pitkin Lieksasta lähteneen kakkostiimin Kuh-

mon torilla, jonka nurkalla olleessa Eskobarissa söimme.

Seuraava varsinainen palaveri oli vasta tammikuussa 2019 aluekokouksen merkeissä. Siellä jaettiin vastuualueita ja luotiin alustavia suunnitelmia tapahtuman sisällölle.

Samalla päätettiin suorittaa toukokuun lopulla vastuutiimin toinen tiedusteluretki Vuokatinrantaan kokonaiskuvan muodostamiseksi. Sorareitin testiryhmä kävi samalla ajamassa paikallisen

intiaanin opastamana reitin lävitse – ja totesi sen erinomaiseksi.

Taustatyötä sopivasti

Samoihin aikoihin vastuuryhmän jäsenet olivat omilla tahoilla soittelleet lukemattomia puheluja, kirjoitelleet ison määrän sähköposteja sekä whatsappneet ideoita ja ajatuksia sormenpäät hellinä. Paitoihin hommattiin kuvittaja, paitapainoja kilpailutettiin ja monenlaisia ideoita mietittiin. Toimi-

mattomiksi arvioidut vaihtoehdot hylättiin ja toimivia muokattiin.

Erialaisten elämäntilanteiden takia tiimin kokoonpano muuttui prosessin kuluessa loppuun saakka. Homma saatiin lopulta toteutettua kahdeksan henkilön aktiivisella työpanoksella. Kaikki tehtiin kahden vuoden aikajäniteellä, mutta silti aika kohtuullisella työmäärällä. Hommassa auttoi se, että jokainen tiimiläinen osasi hoitaa tonttiaan ja tehdä sen vaatimia päätöksiä itsenäisesti. Ja se, että

Sotkamon seurakunnan kappalainen Antti Lankinen vieraili Vuokatinrannassa lauantai-iltana ja johti sunnuntain jumalanpalveluksen Sotkamon kirkossa.

meillä oli yhteinen maali, johon pelattiin: tehdään paras mahdollinen MOJ. Ikinä!

Jossain vaiheessa prosessia nousi esiin hieman epätoivoinen ajatus: meillä on koossa paketti, joka sisältää ainekset joko täyteen kaaokseen tai isoon menestykseen. Kelien ja hyttystilanteen seuraaminen piti jättää sivuun, koska niistä ei voi ikinä tietää eikä niihin varautua.

Ennakovalmisteluja

Tiimi 153 saapui pelipaikoille tapahtumaa edeltävänä torstaina, kun riparileiri oli vielä käynnissä. Siinä sivussa alkoivat ne valmistelut, joita voitiin toteuttaa häiritsemättä leirin toimintoja.

Yksi eniten työtä teettänyt osa oli viedä opastekylttejä eri tulosuuntiin ohjaamaan niitä tulijoita, jotka eivät tunteneet paikkoja etukäteen. Homma onnistui ilmeisen hyvin, sillä eksyneitä ei tarvinnut haalia tienpientareilta. Tai sitten kukaan ei kehdannut soittaa hakijoita eksymisen osuttua kohdalle? Sunnuntaina hoideltu kylttien kerääminen sujuikin huomattavasti laittamista ripeämmin.

Perjantaiamusta päästiin jo säätämään erilaisia yksityiskohtia, muun muassa palkintopokaalit

Pastori Seikku Paunonen vihki lauantaina puolenpäivän aikaan Tommin ja Kaisan. Niin saivat he toisensa, ja se oli iso ilo meille kaikille.

Jälkiajatukset ja jatko

Tilaisuuksien sivussa tultiin useasti nykimään hihasta ja ehdottelemaan, voitaisiinko tuottaa kuva- ja videokoste materiaalista, joita tapahtumasta väkisinkin kertyy. Tämä on työn alla. Kuvia voi lähettää sähköpostiin – mielellään latauslinkki pilvipalvelun – pohjois.karjala@gospelriders.fi tai sitten sivulta <https://www.gospelriders.fi/moj-2019/> löytyvällä linkillä suoraan **Marko Viilille**, joka tekee syksymmällä kertyneestä materiaalista koosteen nettijakoon.

Tarkkaa lukumäärää MOJ-meetingin kävijöistä ei tätä kirjoittaessa ole tiedossa, mutta vieraskirjasta laskettiin lauantain iltateltassa 138 allekirjoitusta. Tätä voidaan pitää erittäin onnistuneena määränä.

Paitoja myytiin ennakkoon ja paikan päällä yhteensä 61 kappaletta. Ylijääneitä paitoja voi kysellä kerhokaupasta alehinnalla.

Timo Sund

Kiertoaajeluja oli erikseen asfaltti- ja soratieporukalle. Kuvassa asfalttiporukka saamassa ohjeita lenkkiä varten.

asetettiin esille. Valmista listaa töistä ei ollut, mutta porukka sai puuhattua hommat kuntoon hyvissä ajoin. Lounaan jälkeen oli jo aikaa istuskella ja alkaa odotella tulijoita. Pientä hienosäätöä ja pintakiillotusta ohjelmaan tehtiin tosin vielä iltapäiväkahvin aikana.

Itse asiaan

Sitten alkoi kätelemine, haliminen ja huutelua, jota kesti pitkälle lauantaille asti. Kiva oli nähdä pitkän talven jälkeen rakkaita

veljiä ja siskoja, etenkin kun tänä kesänä ei ollut enää 7xSF:ää, joka olisi koonnut porukoita yhteen tien päällä.

Järjestäjän kannalta koko ruokailu- ja majoitusrumban jättäminen Vuokatinrannan huoleksi helpotti hommaa suunnattomasti. Muutoksia tulee aina, ja ne oli helppoa hoitaa ilman välikättä. Tämä oli onnistunut käytäntö myös majoitusten ja ruokailujen rahaliikenteen kannalta. Tiimimme suosittelee tätä myös seuraavien MOJ-järjestäjien käytännöksi.

Tapahtuman osanottajat tekevät tapahtuman. Tämä on yhtä totinen tosi, kuin että sateen jälkeen koittaa pouta, tai että jokainen sorareitti loppuu joskus asfalttiin. Asia tuli taas todistettua. Kaikki taisivat saapua paikalle hymy valmiiksi

huulilla ja ystävien tapaamista sekä hauskoja hetkiä odottaen. Paitsi ne muutamat, jotka tulivat varsinainen jymy-yllätys sivulaukuissaan. Lauantain erityiskokouksen varsinaisen syyn selvittäessä – kun **Tommi** ja **Kaisa** saivat toisensa **Seikun** vihkimänä – oli monella karskilla ja tunnetusti jäyhällä motoristilla silmässä kummasti roskaa ja kurkussa kröhittävä.

Tiimi 153:n puolesta kiitän nöyrästi paikalle tulleita ja tapahtumaan osallistuneita. Te teitte tämän mahdolliseksi. Suurin kiitos kokonaisuudesta nousee kuitenkin Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, joita ilman meillä olisi ollut kaaos käsissämme. Mutta saimme siunauksen.

Teksti Timo Sund

Kuvat PeeTee Juntumaa

Hämeenlinnan GR-alueen uusi aluevastaava Ami Siekinen ja vaimonsa Nina olivat MOJ-reissulla laina-Harrikalla. Oma peli Honda Gold Wing oli juuri huollossa.

Nelli Jukosen H-D:n perälaukussa matkusti yorkshirenterrieri Wilma, joka on jo kokenut mp-matkustaja. Parkkeerauksessa avusti Heikki Komppa.

Rukouksen voimalla Imatra-aktiossa

Menehtymiseen johtanut onnettomuus synkensi kisaviikonloppua

Gospel Ridersin evankeliointiaktio Imatranajossa oli sekä onnistunut että tarpeellinen. Tällä kertaa meillä oli ensimmäistä kertaa oma, itsenäinen toimintapiste, vaikka yhteistyötä seurakuntien kanssa tehtiin kuten ennenkin.

Tapahtuman organisaattoreina toimineet **Reijo Ruotsalainen** ja GR-Itä-Suomen aluevastaava **Tiina Seitoja** korostivat rukouksen merkitystä niin voimavarana kuin evankeliumin leviämisen kannalta.

– Meillä oli perjantaista sunnuntaihin ilt- ja aamurukoukset tapahtuman puolesta, ja tietysti esirukouksia on pidetty jo paljon etukäteen, Tiina kertoi.

Rukous tuli monella tapaa tarpeeseen, sillä lauantaina superbike-luokan (IRRC SBK) lähtöön osallistunut sveitsiläinen **Mathias Gnägi**, 32, ajoi kohtalokkaan onnettomuuden radan koillisosassa navetan hidastusmutkien jälkeisellä suoralla. Hän menehtyi vammoihinsa Etelä-Karjalan keskussairaalassa lauantai-iltana.

Onnettomuus sattui sateen kastelemalla radalla, tihkusateessa.

Sveitsiläis-itävaltalaisen Heute-utissivuston mukaan Gnägi oli noussut täksi kaudeksi IRRC:n superbike-luokkaan. Sivustolla häntä luonnehdittiin vielä amatöörikilpailijaksi.

Imatranajoissa surmansa saaneiden kilpailijoiden lukumäärä nousi kolmeen. Britti **Vernon**

Cottle menehtyi 1964, skotti **Jock Taylor** 1982 ja Gnägi oli kolmas. Vuonna 1986 surmansa sai yleisön joukossa ollut poika.

Evankeliointi GR:n pääasia

Kerhomme jäseniä on ollut Imatralla evankeliointi- ja palvelutehtävissä aiemminkin, kaikkina näinä kolmena vuotena kun IRRC-

sarjaa on Imatralla ajettu. Sitä aikaisemmin Imatralla oli Muistojen Imatranajoja (2008-14, kahden vuoden välein), ja kun Imatralla oli MOJ-meeting 2013, kävimme tutustumassa katurataan Imatran Moottorikerhon varapuheenjohtajan **Juha Suikkarin** johdolla.

Tänä vuonna GR-Itä-Suomi pystytti telttansa hyvälle paikalle, radalle johtavan Imatrankoskentie varrelle Inkerinaukion koillisulmaan Kuohu-baarin tuntumaan.

– Tämä saatu paikka on ollut aivan ehdoton ykköspaikka! Tästä kulkevat kaikki ohi ja kontaktien luominen ohikulkeviin on ollut tosi helppoa, Tiina Seitoja kiitteli – samoin kuin monet kerholaisemme ja seurakuntien edustajat.

GR:n teltalla oli ajojen viikonloppuun aikana noin 20 päivystäjää. Tiinan mukaan kaikilta tuli paikasta positiivista palautetta. Hänellä itsellään tosin riitti sutinaa erilaisissa järjestelytehtävissä ja puhelimeen vastatessa, kun porukka soitteli ja kyseli asioita moneen

Imatran Katulähetysten tiloihin meitä osallistui pieni ryhmä paikallisen pastorin Seppo Vainikan kutsusta.

kertaan. Sunnuntai-iltana hän jo huokasi syvään.

– Tämä on ollut mielenkiintoista ja kivaa, mutta raskasta!

Evankelointitehtävät olivat aktiivisilla kerholaisilla eli päivystäjillä. Allekirjoittanut sai toiminnasta sunnuntaina aamupäivällä oivan näytteen, kun eräs hieman liikuttuneessa tilassa oleva mies tuli kysymään minulta, ”mitä te mainostatte”. Vastasin, että mainostamme evankeliumia ja tarjosin Tässä on tie -lehteä. Mies kiitti ja ihmetteli, minkä sortin uskovia me olemme.

Reijo Ruotsalainen kuuli keskustelumme ja puuttui siihen evankelioivalla tavalla.

– Keneen sinä uskot, Reijo kysyi.

– Jumalaan, mies vastasi.

– Kaikkihan me Jumalaan uskomme, mutta uskotko sinä Jeesukseen?

– En, minä uskon Jumalaan.

– Mutta Jeesus on Jumala, Reijo selitti ja sai aikaiseksi syvällisen keskustelun.

Wilma veti kiinnostuneita

Kerhomme osastolle saapui sunnuntaiaamuna tehokas evankelointikolmikko.

Telttamme eteen kaarsi 1600-kuutioinen H-D FatBob, sarvikossa **Nelli Jukonen**, ja kyydissä oli 9-vuotias yorkshirenterrieri **Wilma**. Pikkuruinen, asiallisesti pukeutunut nelijalkainen, omassa ”turvaistuinkaukalossaan”. Kolmas oli **Pekka Oivanen** lähes uudella vastaavalla FatBob’illa. Ohikulkevista pysähtyi erittäin monet juttelemaan – ja saivat luettavaksi lehden sekä GR:n taralla varustetun vesijuomapullon.

– Tulimme Valkeakoskelta. Wilma on kyllä ollut paljon pitempiäkin reissuja kyydissä, Liedossa jo monta kertaa ja jopa Barcelonassa asti. Se suorastaan odottaa moottoripyöräkyä, Nelli kertoi.

Nelli kertoo olleensa kerhon jäseniä kolmen vuoden ajan. Nelliin mukaan naapurin **Marjo**, silloinen **Jaatinen**, oli kutsunut mukaan kerhoon. Kun hän kuuli kristillisestä moottorikerhosta, liittyminen oli itsestään selvää.

– Ja niin me tulimme 2016 mukaan 7xSF -kiertueelle nelosryhmään evankelioimaan ihmisiä.

– Kun työelämä ei enää sido, niin nyt minulla on sataprosenttisesti aikaa Herran töille, Pekka sanoi.

Paljon erilaisia aktiviteetteja

Gospel Ridersin väkeä oli Imatra-

Kiihkeä kisatilanne: Felix Nässi (10) johtaa, Pauli Pekkanen (18) toisena, Sami Penna (28) kolmantena ja hänen takanaan ranskalainen Matthieu Lagrive (45). Maalissa järjestys Lagrive, Penna, Pekkanen; Nässi keskeytti.

najossa mukana rukouksen voimin perjantaista sunnuntaihin, joka päivä kymmenestä illansuuhun.

Imatran Koskenparras-kävelykadulla kerhollamme oli lavaesiintyminen lauantaina iltapäivällä. Tiina esitteli kerhoa, Reijo Ruotsalainen evankelioi ja **Heikki Komppa** todisti. Musiikissa hääri mukana helluntaiseurakunnan Ristintyö -bändi, jossa soittavat Lappalaisen veljekset.

Kerhostamme viikonlopun musiikkivastuuseen piti alun perin tulla **Esa Anttila**, mutta hänelle tuli este, joten hänen tilalleen saapui musisoimaan **Juha Paronen**.

Koskenpartaalla sattui myös mielenkiintoinen tapaus, kun paikalle pyyhälsi kolme pitkään, valkoiseen takkiin pukeutunutta muusikkoa omien soittimien kera. Teekkareita? WPK? Tiina ei saanut vastausta – mutta he soittivat osittain mukana Juha Parosen esittäessä kerholauluamme.

Inkerinaukion teltallamme oli syystäkin paljon päivystäjiä, kun pitkin päivää kansaa kulki solkenaan. Monet pysähtyivät juttelemaan ja heidän puolestaan rukoiltiin. Tässä on tie -lehtiä meni varsin runsaasti, ja Tiina totesi olleen hyvä, että Reijo toi pakettiautollaan ison pinon lehtiä lisää.

Lauantaina oli myös iltatilaisuus Imatran Katulähetyksen tiloissa Teppanalassa, jossa **Seppo Vainikka** toivotti kerholaiset tervetulleeksi. Teppanalan rukoushuoneelle kokoontui pieni, noin 20 hengen ryhmä, jossa Heikki Komppa piti todistuspuheenvuoron ja **Esa Vihavainen** piti opetus-

puheen Psalmista 1.

Lauantai päättyi **Antero Sjöblomin** järjestämään savusaunaan ja illanviettoon. Eräällä meistä oli pitkä yöajo jäljellä: Reijo palasi yöstä myöten kotiin.

Sunnuntain teltalla päivystyksen lisäksi GR osallistui jumalanpalvelukseen Betanialla, missä Esa Vihavainen puhui. Päivä oli jo luonteeltaan hieman erilainen, kun tieto lauantain onnettomuudesta levisi.

Reijo Ruotsalainen sanoi Imatranajo-kokemustaan hyväksi. Hän

mainitsi olleensa mukana nyt ensimmäistä kertaa, ja evankeliumin tähden.

– Kisoja en ole koskaan tullut tänne seuraamaan. Jeesuksen asialla minä täällä olen, ja hyviä, siunaavia keskusteluja olen käynyt ihmisten kanssa.

– Uskon, että Sanan siemen on jäänyt monelle itämään, rukoilaan että se kantaa hedelmää! Minusta tämä on ollut hieno aktio, toivottavasti tämä saa vielä jatkoa, Reijo sanoi.

Juhani Partanen

Wilma ujusteli kuvausta Nelli Jukosen sylissä. Oikealla Pekka Oivanen.

Tia Niemi, Kaisa Uusitalo ja Nelli Jukonen "laputtivat" vesipulloja GR:n tarroilla. Tällä kertaa vesipullot olivat lahjoitus eräältä kerholaiselta.

Aluevastaavan esittely

Minna Järvinen, Satakunta

Minna kesytti Viragon, Väiskin ja Tiikerin

Minna Järvinen, minkä Gospel Riders -alueen vastaava olet?

– Satakunnan.

Miten laaja alueesi on ja mitä kuntia siihen mahdollisesti kuuluu?

– Aika laaja, eteläisin kunta on Rauma. Pohjoisin taitaa olla Kankaanpää/Merikarvia/Karvia. Itäisin kunta Huittinen. Alueen kuntia ovat Rauma, Eurajoki, Pori, Harjavalta, Nakkila, Eura, Kokemäki.

Kuinka pitkä matka on alueesi laidalta toiselle?

– Karkea arvio on noin 150 kilometriä.

Kuinka kauan olet ollut aluevastaava?

– Keväästä 2017 lähtien.

Koetko olevasi luottamustehävässä, kutsumustehtävässä vai tilanteen vaatimassa tehtävässä?

– En oikein tiedä! Ehkä vähän kaikkea.

Miksi ja miten tulit aluevastaavaksi?

– Edellisen aluevastaavan aikana toimin tiedottajana. Hänen jäädessä pois, en halunnut ottaa aluevastaavan tehtävää vastaan, vaan jatkoin tiedottajana. Puhuin yhtä aktiivijäsentä aluevastaavaksi, mutta hän ei halunnut ryhtyä siihen yksin. Lupauduin tehtävään hänen kanssaan, jos hän suostuu. Saimme myös kolmannen aluevastaavan. Tämä kolmas lopetti, kun siirtyi toiseen kerhoon. Ja tämä toinen aluevastaava muutti tänä vuonna Sodankylään. Niinpä toimin toistaiseksi yksin.

Paljonko sinulla on tiimiä ympärilläsi ja millaisissa tehtävissä?

– Varsinaisissa vastuutehtävissä ei tällä hetkellä ole muita. Aktiivisin porukka koostuu suurimmaksi osaksi uusista jäsenistä, mutta kaikki aktiivit auttavat tarvittaessa.

Miten GR toimii alueellasi?

– Talvisin kokoonnumme noin kerran kuussa. Kesäisin on välillä yhteisajeluja, mutta ei mitenkään

Tummien aurinkolasien taakse kätkeytyy Minna Järvinen, joka ajaa tänä kesänä hankitulla Triumph Tigerilla. Kilometrejä siihen on tullut jo yli 9000. Kuva on otettu Keminsisäsatamassa.

säännöllisesti. On käyty Liedon motoristikirkossa, Irlanteen motoristikirkossa, motoristikahviloissa, seurakuntareissuilla...

– Kohteet ja ajankohdat vaihtelevat, miten ehdotuksia tulee. Avoimin mielin menemme ja kuljemme, mihin Herra milloinkin avaa ovia ja kohteita. Mitään säännöllisyyttä ei ole.

Missä teillä on keskeinen tapaamispaikka tai kerhotalli?

– Kerhotallia ei vielä ole. Olemme kokoontuneet vähän ympäri Satakuntaa toistaiseksi, joko jonkun jäsenen kotona tai jonkun seurakunnan tiloissa. Ei tule yhdelle pitempiä ajomatkoja.

Mikä on tärkein aktiviteettinne?

– Hmm... Enpä oikein osaa sanoa.

Mikä moottoripyörä sinulla on?

– Minulla on Triumph Tiger 800.

Mitä tykkäät siitä?

– Ostin sen tänä kesänä. Olen tykännyt ajella sillä.

Jos sinulla on ollut aiemmin muita moottoripyöriä, kerro niistä.

– Ensimmäinen pyöräni oli Yamaha Virago 535, se oli hyvä aloituspyörä. Sillä tein ensimmäisen reissuni Gospel Riders-kokoontumiseen Posiolle, 70°N1Christ.

– Toinen pyöräni oli Kawasaki VN800, sillä tuli ajettu seitsemän vuotta. Se oli todella hyvä pyörä. "Väiski" palveli monet 7xSF reissut ja muitakin reissuja.

Missä asti olet käynyt moottoripyörällä?

– Kaukaisin paikka missä olen pyörällä käynyt, on Tanskan EMC.

– En oikein osaa kertoa yksittäisestä retkestä, mutta ikimuistoisimpia reissuja ovat olleet 7xSF kiertueet. Olen ollut Lapin ryhmässä.

– Se, miten Jumala oli etukäteen valmistanut tapahtumat, kohtaamiset, yms. ovat opettaneet ja kasvattaneet minua uskossa paljon. Ne eivät ole olleet mitään lomareissuja, vaan aika raskaitakin välillä, mutta antoisia.

Onko sattunut läheltä piti -tilanteita, millaisia?

– Kiitos Herralle, mitään pahoja läheltä piti -tilanteita ei ole ollut.

Kuinka paljon sinulle on tullut ajokilometrejä tähän mennessä, tänä kesänä, ajourasi aikana?

– Tänä kesänä olen ajanut noin 9000 kilometriä. Mitäköhän olisin mahtanut ajaa ajourani aikana, 2009 lähtien... Tämä on ihan heitto, olisikohan yli 100 000 kilometriä.

Haastattelu&kuva:
Juhani Partanen

Minä ja pyöräni

Vesa Vilkkko

Yhdeksän kertaa IronButt-ajossa

Vesa Vilkkko viihtyy Kawasaki ZZR:n puikoissa

Synnyin pakokaasujen keskelle. Isäni oli innokas autojen virittäjä. Olin ylpeä, kun meidän Anglia 1000 kulki kovempaa kuin Volvo Amazonit. Siihen aikaan ei ollut nopeusrajoituksia, joten kilpaahan siellä maanteillä ajettiin.

Moottoripyörän kahvoin pään ensimmäisen kerran kymmenvuotiaana, kun saimme isoveljeni kanssa jostain vanhan Donaun. Vaihteita siihen ei löytynyt, mutta pelkällä kakkosvaihteellakin se vei melkoista kyytiä.

Karting-harrastuksen olin aloittanut jo aikaisemmin, ja kymmenvuotiaana ajoin ensimmäisen kilpailuni. Kaksitoistavuotiaana sain sitten osallistua SM-sarjaan, ja siellä vierähti seuraavat kolme vuotta.

Poliisi näytti taskulampulla valoa männänvaihtoon

Ensimmäinen varsinainen ka-

tupyöräni oli velipojan loppuun ajama Suzuki A100. Sillä harjoitelin maantiellä ajamista. Pian se vaihtui Yamaha RD 125:een, jolla uskallettiin lähteä silloisen tyttöystäväni ja nykyisen vaimoni **Leenan** kanssa jo pitemmille reissuille. Kävimme sillä satapiikillä jopa Ilomantsin Kontiorallissa. Takaisin pyörä tosin haettiin autolla.

Menimme tuolla Yamahalla Imatranajoonkin. Luumäen hautausmaan kohdalla paloi mäntään taas kerran reikä. Onneksi oli mukana työkaluja ja varamäntä. Sitä siinä vaihtelin nuotion valossa, kun poliisit tulivat ja käskivät sammuttaa tulet metsäpalovaaran takia.

Kerrottuani virkavallalle, mitä olin tekemässä, toinen poliiseista näytti taskulampulla valoa ja toinen kehotti tyttöystäväni hakemaan tien toiselta puolelta lisää kuivia puita nuotioon.

Pyörän koon kasvaessa vaimokin nauttii enemmän

Saavutettuani 18 vuoden iän hommasin Suzuki 380:n ja heti kohta sen jälkeen GT500:n. Perhe kasvoi ja tyttöystävästäni tuli vaimoni. Oli pakko vaihtaa pyörä autoon – kunnes ostin vaimoltani lähes salaa Honda VF1000:n. Sillä teimme yhden kotimaan lomareisun, mutta hän ei nauttinut siitä.

Vaihdoin Hondan Kawasaki ZZR1100:aan ja tykästyin pyörään. Vuonna 2010 hommasimme vaimoni kanssa Kawasaki ZZR1400:n, ja siihen tykästyimme molemmat. Sillä ajelemme vieläkin. Nyt vaimoni nauttii kyydissä olemisesta ja kovemmastakin vauhdista.

Gold Wing vai ZZR Kawasaki?

Perustimme ajoneuvovuokraa-

Kuva: Vilkon perhealbumi

mon, ja meillä oli vuokrattavana kaikkiaan yhdeksän eri pyörää. Kaikilla niillä tuli ajettua enemmän tai vähemmän. Kun totesimme, ettei pyörien vuokraus ole kannattavaa liiketoimintaa, ryhdyimme myymään kalustoamme pois. Annoin Leenan päättää, kumpi pyörästämme jätetään omaan käyttöön, Honda Gold Wing GL1800 vai Kawasaki ZZR1400. Vaimoni valinta oli Zetori. Perusteluina oli se, että Zetorin kyydissä hän tuntee olevansa moottoripyörän kyydissä eikä kotisohvalla.

Zetorilla olemme reissanneet Pohjoismaissa ja Baltiassa. Kerran kävimme **Pakkasen** pariskunnan kanssa Balkanillakin. Toisen kerran kävin Bosniassa yksin, tosin Gold Wingillä. Suomi on ajeltu ristiin rastiin rautaparseajojen yhteydessä. Näitä ajosuorituksia minulla on yhdeksän ja kaikki kotimaassa.

Vaimon aloitteesta Gospel Ridersiin

Gospel Riders -kerhoon liityimme vuonna 2010 vaimoni aloitteesta. Ei liittyminen minullekaan vastenmielistä ollut. Oli hienoa käydä kokoontumisajossa, missä ei huudatettu pyöriä aamuyöstä eikä näkynyt humaltuneita motoristeja.

Käyn pari kertaa vuodessa myös muissa kokoontumisajoissa, sellaisissa, joihin en lapsiani veisi. Ehkä GR:n kannattaisi markkinoida esimerkiksi mp-messuilla jokakesäistä MOJ-kokoontumista juuri lapsiperheille sopivana päihetöntömänä kokoontumisajona.

Osallistun edelleen viikkoajeluihin ja muuhun toimintaan mahdollisuuksieni mukaan.

Vesa Vilkkko

Kovakulkuinen Kawasaki miellyttää Vesa ja Leena Vilkkoa.

Ystävänä Tapani Norrbackan muistolle

Kun kännykkäni soi kevättalvise-
na päivänä 2013, en todellakaan
osannut kuvitella, mitä kaikkea
tuosta puhelusta seuraisi. Soittaja
oli minulle ennestään tuntematon
mies, joka sanoi nimekseen **Tapa-
ni Norrbacka** Lammilta. Hän sa-
noi olevansa kiinnostunut Gospel
Riders -kerhosta. Tapasimme heti
seuraavana tiistaina GR Lahden tal-
lilla, ja siitä lähtien Tapani oli erot-
tamaton osa GR Lahden toimintaa.

Pyörää Tapanilla ei siinä vai-
heessa ollut, mutta apu oli lähellä.
Kun Tapani kävi Hämeenlinnassa
katsomassa pojallani ja miniälläni
myynnissä ollutta Kawasaki ER5
-pyörää, hän ajoi sillä saman tien
kotiin. Vuosi pari myöhemmin
Kawa vaihtui Tapanin Juudan lei-
jonaksi nimeämään kauniin vihre-
ään Yamaha XJ 900 Diversioniin.
Se oli jo tosimitiehen pyörä, jolla
Tapani ajeli vuosikaudet – myös
viimeiset prätkäkilometrinnsä.

Morjens, sano komeet toisilleen

Vuoden kuluttua tutustumis-
estamme yhteys Tapanin kanssa
tiivistyi, kun siirryin Lammin va-
paaseurakunnan palvelukseen.
Tapanista tuli pian seurakuntaame-
keskeinen, profeettalaisena
hahmona tunnettu mies, joka oli
aina valmis palvelemaan niin hen-
gellisissä kuin käytännöllisissäkin
tehtävissä. Viime vuodet Tapani
palveli myös seurakunnan van-
himmistossa.

Vuoden 2015 alkupuolella en
ehkä ollut ainoa, joka alkoi kiin-
nittää huomiota Tapanin laihutu-
miseen. Diagnoosiksi paljastui
syöpäkasvain toisessa keuhkossa.
Leikkaus tapahtui Tapanin 54-vuo-
tissyntymäpäivänä elokuussa
2015. Kasvain oli iso, mutta kote-
loituminen oli estänyt etäpesä-
keiden syntymisen. Tapani toipui
täysin. Siitä iloitsimme niin seura-
kunnassa kuin kerhoporukassa ja
tietysti varsinkin Tapanin perheessä.
Tapani kertoo tämän tarinan
myös vuoden 2016 Tässä on tie-
-lehdessä.

Tapani osallistui ahkerasti sekä
talli-iltoihin että ajeluihin. Evan-
kelistahenkisenä hän oli mukana
riparivierailuilla aina, kun se oli
mahdollista. Tapanilla oli yleensä
kamera mukana. Hän oli ahkera
kuvaaja, varsinkin luontokuvat oli-

Laajan sukulais- ja ystäväjoukon lisäksi Tapanille jätti jäähyväiset Lammin kirkossa kolmenkymmenen GR-kerholaisen joukko. Kuva: Jouko Virta

vat hänen erikoisalaansa.

Tapani oli myös rukoilija. Sun-
nuntain tilaisuuksien lisäksi tap-
pasimme vuosien ajan viikoittain
seurakuntamme rukoushetkissä.
"Morjens, sano komeet toisilleen",
oli Tapanin tyypillinen tervehdys,
kun hän tuli paikalle. Vuosien ajan
olimme kuin veljekset, ja samaa
voinee sanoa moni muikin gspel-
rideri. Tapani oli hyvin avoin ja
tutustui nopeasti uusiin ihmisiin.

Viimeinen vaihto

Vuoden 2018 alkupuolella alkoi
taivaalle kertyä synkkiä pilviä. Kipu-
pui ja huono olo enteilivät, ettei
Tapani ole kunnossa. Diagnoosi oli
lohduton: syöpä on levinnyt useil-
le puolille kehoa. Tapani sai asian-
mukaista hoitoa, mutta vähä vä-
häältä tila heikkeni. Vahva lääkitys
piti voinnin kohtalaisena ja toivo
toipumisesta eli loppuun asti. Me

Tapani nimesi Diversion-Yamahansa Juudan leijonaksi. Hän ajeli uskollisella sotaratsullaan myös viimeiset moottoripyöräkilometrinnsä.

Kuva: PeeTee Juntumaa

kaikki halusimme uskoa siihen ja
rukoilimme sitä.

Varsin hyvä vointi ja optimisti-
nen asenne olivat taustalla, kun
Tapani päätti huhtikuussa 2019
vaihtaa hyvin palvelleensa Diversion-
insa saman merkin customiin,
650-kuutioiseen Drag Stariin. Uusi
pyörä oli talvisäilytyksessä Lahden
GR-tallilla, jossa oli hyvä tutustua
pyörään ja hieroa kauppa.

Vain muutama päivä pyöräkaup-
pan jälkeen Tapanin vointi romah-
ti, ja edessä oli muutama sairaalavi-
ikko. Puolisonsa ja perheensä
toiveesta Tapani pääsi kotihoitoon,
jossa voimat hiljalleen hiipuivat,
kunnes varhain kesäkuun 19. päi-
vän aamuna tuli taivaskutsu. Tapanin
usko muuttui näkemiseksi.

Näkemiin, ei hyvästi

Viimeisenä palveluksena sain
toimittaa Tapanin siunaamisen

Lammin kirkossa heinäkuun kuu-
dentena. Hautajaisissa oli runsas
läheisten ja ystävien joukko. Kun
kaikki muut olivat jättäneet kuk-
katervehdyksensä ja lausuneet
muistosanansa, arkun ääreen aste-
li vielä kolmenkymmenen hengen
joukko gspelridereita jättämään
viimeiset jäähyväiset hyvälle mo-
toristikaverille ja uskonystävälle.

Tapanin **Sirpa**-puolison aloit-
teesta ja kirkkoherran suostumuk-
sella järjestimme hautausmaa-alue-
elle näyttävän 24 moottoripyörän
ja niiden kuskin muodostaman
kunniaavartion, jonka läpi surusaat-
to siirtyi kirkosta haudalle. Paikalle
oli tuotu myös Tapanin uusi Yama-
ha Drag Star, jolla hän ei ehtinyt
ajaa metriäkään.

Tätä kirjoittaessani suunnittelen
parhailaan Tapanin muistoajoa.
Tapanin syntymäpäivän aattona,
24.8., on tarkoitus ajaa mootto-
ripyöräletkana Lammilta Tapanin
synnyinseudulle Kangasalle ja
Vehoniemen automuseon kautta
takaisin. Ajon päätteeksi pidetään
vapaamuotoinen muistelutilai-
suus.

Kun tämä lehti on lukijoilla, ajo
on jo takanapäin. Mutta Tapanin
muisto elää. Ja me tapaamme
jälleen. Muiden edesmenneiden
uskossa kuolleiden motoristien
tavoin Tapani ajellee nyt parem-
massa maailmassa paremmalla
pyörällä ja monin verroin upeam-
missa maisemissa.

Teksti:
PeeTee Juntumaa

Pastorin palsta

Gospelrider ja Kristuksen ies

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua. Minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon.

Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormanani on kevyt.” (Matt. 11: 2- 30)

Tällaisella toivotuksella Herramme Jeesus Kristus lähettää meidät vilkkaan ajokauden jälkeen kohti hiljaisempaa aikaa, valmistautumaan tulevaisuuteen.

Takana on Kainuun Vuokatinrannan Message of Joy, MOJ, jossa saimme esimakua jopa taivaallisesta häätöjuhlasta saattaessamme kaksi ystäväämme avioliiton satamaan.

Jotain Herramme valmistamasta ilosanomasta kosketti syvästi.

Takana on myös Eveshamin EMC Englannissa, missä kohtasimme eurooppalaiset motoristit, jotka ovat ”sen tien kulkijoita”. Käsitys Kristuksen maailmanlaajasta seurakunnasta konkretisoitui.

Monet motoristikirkot eri puolilla Suomea kokosivat gospelridereita yhteen todistamaan Herramme uskollisuudesta. Seitsemän kaupunkia muistutti meitä siitä, että uskovilla on urbaani tulevaisuus, Uusi Jerusalem on edessäpäin. Paikallaan on siis Jeesuksen kutsu: Tulkaa lepoon!

Samalla kuitenkin Vapahtaja osoittaa jo kohti tulevaisuutta, ikään kuin valmistaa meitä nyt

vielä kaukana odottavaan uuteen ajokauteen. Hän sanoo: ”Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua!”

Ies ei ole meille nykyihmisille aivan tuttu vempain. Se on väline, puu, jolla härkäpari liitettiin, iestettiin yhteen vetämään taakkaa, muokkaamaan peltoa kylvöä varten. Minä katselin tuota näkyä Taiwanissa, Hongkongissa ja Kiinassa, kun vesipuhvelipari veti äestä ies niskassaan riisipellolla, jolle oli laskettu vesi maaperää pehmittämään. Usein härkäpari oli epäsuhtainen, toinen vahva, toinen selvästi heikompi.

Nyt Jeesus tarjoaa meille omaa iestään työtä, lähetystyötä ja evankelioimistyötä varten. Sille pellolle hän tahtoo meidät työtovereikseen. Hän on vahva. Me saamme olla heikkoja. Siksi hän sanoo: ”Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormanani on keveä.” Millainen on Kristuksen ies gospelriderille, joka jo nimensä perusteella haluaa olla Kristuksen seuraaja, hänen todistajansa?

Kun pappi saa vihkimyksen virkaansa, hänelle annetaan ies. Se on tuo pitkä kangaskaistale, stolaksi kutsuttu, joka asetetaan hänen niskansa ympäri niin että sen pitkät päät riippuvat etupuolella. Stola on muistutus Jeesuksen kutsusta työtoveruuteen. Usein emme edes muista, mitä stola tarkoittaa. Millainen on gospelriderin stola?

Se on nahkaliivi, jonka selässä on risti ja

orjantappurakuunu. Sen värimaailma kertoo kärsimyksestä ja ylösnousemisen kirkkaasta päivästä. Se on leikattu hiukan toisenlaisella kaavalla kuin papin juhlastola. Se onkin arkistolola, jonka tarkoitus on kestää ajoviimaa ja myrskyä. Kuitenkin, se on hyvä kantaa ja kevyt. Sellaisena se on Kristuksen ies, muistuttaja, joka osoittaa kohti Kristusta, Vapahtajaa.

Olisiko tässä arkistolassa meille ajateltavaa, kun laskeudumme hiljaiseen aikaan odottamaan uusia tehtäviä? Kun minusta tuli gospelrider ja motoristipastori, päätin, etten lähde koskaan moottoripyörällä kotipihastani ilman tätä kevyttä iestä. Luotan siihen, että risti puhuu puolestaan, useimmiten niin, etten edes tiedä, mitä tapahtuu. Ja tiedän myös, ettei se ole pakko.

Siu ja moi!

Seikku Paunonen, motoristipastori

In memoriam

Simo Jalava on poissa

Gospelrider motoristi **Simo Jalava** on poissa keskuudestamme.

Hänen matkansa taivaaseen alkoi liikenneonnettomuudesta 5.8. Helsingissä Kehä I:llä.

Aktiivisena kerholaisena, innokkaana motoristien liikenneturvallisuuden puolestapuhujana ja syvästi uskovaishenkinä tunnetun Simon taivaskutsu yllätti inhimillisesti katsottuna liian aikaisin ja perin ikävällä tavalla. Pakilantien vääristä rampista Kehä I:lle vastaan tulevien ajokaistalle ajanut auto yllätti kehäyksellä Simon totaalaisesti törmätyksen nokkain Simon ajamaan moottoripyörään.

Saatujen tietojen mukaan sivulliset olivat soittaneet Aluehälytyskeskukseen hälyttäen poliisin pysäyttämään vääristä kaistaa ajavaa autoa. Poliisi ei kuitenkaan ehtinyt

puuttamaan tilanteeseen ennen kuin onnettomuus tapahtui. Onnettomuuspaikalle ensimmäisinä tulleet sivulliset yrittivät elvyttää Simoa, mutta turhaan.

Surullisesta tapauksesta kerholehdelle kertoi Helsingin aluevastaava Toivo Yrjölä. Hänen mukaansa tapauksen tekee entistä surullisemmaksi se, että Simo oli viime joulun vaiheilla menettänyt puolisonsa vakavaan sairauteen.

Simo Jalava oli lähtöisin Turun puolesta, missä hän toimi jo aktiivisena kerholaisena ja Turun aluevastaavana. Hän muutti muutama vuosi sitten Helsinkiin, missä hän osallistui innokkaasti Gospel Ridersin aluetoimintaan ja kerhoiltoihin. Toivo muisteli, miten Simo tuli lähes joka keskiviikkoilta mukaan ja puhui usein motoristien

liikenneturvallisuudesta. Simo perehtyi Liikenneturvan kurssilla tämän tuottamaan tietopuoliseen pakettiin ”Mitä moottoripyöräilijöiden kuolemankolareista voidaan oppia” ja piti kerhoilloissa alustuksia ja johdatti osallistujat pohtimaan omaa ajamista ja sen mahdollisia riskejä. Hänellä oli myös aikomus osallistua 2020 keväällä ennakoivan ajon koulutuksen (EAK) kouluttajakurssille.

Simo tunnettiin Toivon mukaan sympaattisena ja aidosti uskovana kaverina, joka ilmeni toisten kohtaamisessa ja rukoushetkissä. Rukouksessa Simo osoitti hyvin läheistä suhdetta Jumalaan ja Jeesukseen omakohtaisena Vapahtajana. Hän oli myös kannustava ja toisia kerholaisia toimintaan mukaan vetävä persoona, pyrkien

huomioimaan syrjään jääviä jäseniä. Hän oli myös suora ja selkeäsanainen puhuja eri yhteyksissä.

Simon kuolema oli suuri menetys niin kerholle kuin sen jäsenille; hänellä olisi ollut vielä paljon annettavaa. Toivo muistelee lämpimästi häntä ja yhdessä tehtyä työtä kerhossa. ”Olin ajatellut, että hänestä olisi tullut Helsingin aluevastaava jälkeeni”, Toivo toteaa.

Simoa jäivät kaipaamaan aikuisen poika, muut lähiomaiset ja ystävät niin Gospel Riders -kerhossa kuin kerhon ulkopuolella.

Juhani Partanen

KOKOUSKUTSU

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n sääntömääräinen

SYYSKOKOUS 2019

Aika: lauantai 14.9.2019 klo 15.00

Paikka: Hotelli Hupeli, Laivarannantie 2, 71280 Kosula (Tuusniemi)

Käsiteltävät asiat:

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi ääntenlaskijaa.
3. Todetaan kokouksen päätösvaltaisuus.
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys.
5. Vahvistetaan toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä jäsenmaksun suuruus vuodelle 2020.
6. Päätetään hallituksen jäsenmäärä vuodelle

2020. Valitaan hallituksen jäsenet seuraavalle kaksivuotiskaudelle. Erovuorossa on kolme jäsentä. Valitaan hallituksen varajäsenet vuodelle 2020.

7. Valitaan kaksi toiminnantarkastajaa ja kaksi varatoiminnantarkastajaa tilikaudelle 2020.

Tervetuloa!
Hallitus

Viikonlopun ohjelma:

lauantai 14.9.2019

klo 14 saapuminen ja tulokahvit

klo 15 syyskokous, Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

vapaamuotoinen illanvietto

yöpyminen

sunnuntai 15.9.2019

klo 10 motoristien kiitoskirikko

klo 11.30 lounas ja lähtökahvit

Kaikki viikonlopun tapahtumat ovat samassa paikassa, Hupelissa

Hinta: Kerho tarjoaa määräaikaan mennessä ilmoittautuneille jäsenille viikonlopun (la-su) nimellistä 20 eur yöpymiskorvausta vastaan.

Vieraille kerho tarjoaa saman edulliseen 50 eur hintaan.

Viikonlopun aikana on lisäksi vapaaehtoinen mahdollisuus osallistua tapahtuman kuluihin.

Ilmoittautumiset ja huonevaraukset **8.9. mennessä:** martti.olsen@gospelriders.fi

Ilmoita mihin näistä osallistut:

Tulokahvit

Illtapala

Yöpyminen (2hh tai perhehuone, sisältyy liinavaatteet ja aamiainen, oma wc ja suihku)

Sunnuntailounas sekä mahdolliset ruoka-aineallergiat.

Itse kokoukseen ei tarvitse ilmoittautua.

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040 502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesämäki, 0400 734 240
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen, 050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Media-vastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerhotavarakauppa

Eeva Joutsenvirta
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Juhani Partanen, 0400 656 084
kj.partanen@pp.inet.fi
juhani.partanen@gospelriders.fi

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilta kohdasta aluetoiminta: <http://www.gospelriders.fi>

Botnia

(Kokkola, Ylivieska ja Pietarsaari)
Seppo Kauppinen, Kokkolan alue
050 546 0155, botnia@gospelriders.fi,
seppo.kauppinen@jippii.fi
Timo Qvist, Ylivieskan alue,
044 323 0911, qvistet@gmail.com.
Jens Sjölin, Pietarsaaren alue,
050 505 3502, jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534,
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hyvinkää

Anu Endén, 050 566 4974,
hyvinkaa@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Aimo Siekkinen, 045 663 6890
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805,

tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Kimmo Lahtinen, 040 537 8132
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen,
044 045 1001,
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

kainuu@gospelriders.fi

Keuruu

Erkki "Erkkis" Syrjä, 0400 844 623
keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com,
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jukka Tuomivaara, 0500 972 208
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050 598 2733,
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536,
minna.jarvinen@gospelriders.fi,
satakunta@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesämäki, 0400 734240
tampere@gospelriders.fi
pekka.vesamaki@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi,
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan Garcia Martinez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com